

Бодилъ и шипка

Нѣкога, преди много години, магарешкиятъ бодилъ и трендафиловата шипка били въ постоянна вражда.

Веднѣжъ бодилътъ казалъ на шипката :

— Чудно ми е, защо толкова много се надувашъ . . . И ти си бодлива като менъ. Ехъ, вѣрно е, че твоигѣ цвѣтове миришатъ на хубаво, но това не е кой знае какво голѣмо чудо. Затуй пѣкъ хората те кжсатъ, кичатъ се и правятъ съ тебе, каквото си искатъ. А азъ си раста на свобода и се радвамъ на Божия свѣтъ.

— Предпочитамъ, — отговорила шипката, — да бжда подъ грижитѣ на хората, отколкото подъ „милувкитѣ“ на магарешкитѣ жби.

Дѣдо Господъ дълго време слушалъ караницитѣ имъ и най-после решилъ да ги примири. Отишелъ при тѣхъ и кротко имъ заговорилъ :

— Защо се карате, мои деца? Защо не живѣете въ миръ и разбирателство? Азъ на всички растения, птици, животни и хора, на всички живи същества съмъ далъ да изпълнятъ една благородна служба. Никой не е излишенъ на земята. Когато всички добре изпълните своята задача, ще ви благословя и ще ви дамъ по-добра служба отъ тази. Не се бъркайте въ моята работа, защото който не ме слуша, ще изсъхне и отъ него нищо нѣма да остане.

Засрамили се бодилътъ и шипката отъ Неговитѣ думи и навели глави.

Дѣдо Господъ, като видѣлъ, че тѣ се разкаjali, веднага заповѣдалъ на вѣтъра да задуха по-силно. Главитѣ на бодила и шипката се наклонили една къмъ друга, цѣлунали се и си простили всички обиди.

Отъ тогава, тѣ никога вече не се скарали.

АТАНАСЪ БАКЪРДЖИЕВЪ

РЕДАКТОРИ : СТИЛИЯНЪ ЧИЛИНГИРОВЪ, ХРИСТО СПАСОВСКИ И ЗЛАТКА ЧОЛАКОВА. ИЗДАТЕЛЪ : ДОБРОМИРЪ ЧИЛИНГИРОВЪ, БУЛ. „КНЯЗЪ КАРЛЪ ШВЕДСКИ“, 37 — СОФИЯ IV. ТЕЛЕФОНЪ 4-16-95. ЧЕКОВА [СМѢТКА № 855.

КОРИЦА И ИЛЮСТРАЦИИ ОТЪ ДИМ. ТОДОРОВЪ-ЖАРАВА
НАДПИСИ ОТЪ ЦВѢТАНЪ ЦЕКОВЪ

ПЕЧАТНИЦА С. М. СТАЙКОВЪ — СОФИЯ